

rapeuter, ergoterapeuter, pædagoger, socialrådgivere, og vi kunne også tage skolelærerne med. Men hvem er det, der har ansvaret for den uddannelsespolitik, der blev ført gennem 1980'erne, hvor vi nedlagde lærerseminarier og pædagogseminarier og ikke havde uddannelsespladser nok? Det er sådan set et retorisk spørgsmål, jeg stiller, men det tror jeg også fru Ulla Tørnæs er klar over.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes faktisk, fru Ulla Tørnæs' indlæg rejser forskellige spørgsmål.

Jeg synes først og fremmest, det var rart at høre, hvordan Venstres holdning er til dagpengene. Hvis Venstre tror, man kan løse de flaskehalsproblemer, der måtte opstå, ved at reducere dagpengene, regner Venstre meget forkert. Jeg synes, det er perspektivløst, at man anvender den model, når det rent faktisk er noget helt andet, der skal til, og når der lægges op til helt andre metoder.

Så vil jeg godt sige om de arbejdsløshedsstatistikker, vi så for nogle dage siden, at det er væsensforskellige forudsætninger, der lægges til grund. Den ene statistik omfatter dem, der reelt får dagpenge og reelt er ledige, og den anden er en telefonspørgeundersøgelse. Det er væsensforskellige forudsætninger, der ligger til grund for dem, og det vil fru Ulla Tørnæs også blive klar over, når hun læser disse forudsætninger igennem.

Jeg vil også godt bede fru Ulla Tørnæs forklare, hvorfor man taler om disse forringelser på befodringsfradragområdet og hægter dem sammen med skattereformen. Før kunne man få det maksimale befodringsfradrag, hvis man havde op til 68 km's kørsel, men efter skattereformen kan man få det ved op til 100 km's kørsel, og det giver et ekstra fradrag på maksimalt 6.000 kr. Jeg vil godt spørge: Hvor er forringelserne henne?

Jeg vil også se sagen i sammenhæng med den ændring, der skete den 1. januar. Hvis der er tale om kørsel på over 100 km, får man nu 50 pct. af fradraget mod før 25 pct.

Fru Ulla Tørnæs gentager nogle synspunkter, som Venstre har rejst gang på gang om genbesættelse på grund af orlov. Det viser sig jo, at der rent faktisk sker genbesættelse i stor udstrækning, og jeg vil godt spørge fru Ulla Tørnæs: Hvad er fru Ulla Tørnæs' forklaring på, at man anvender orlovsordningerne til at lade folk gå på uddannelse frem for at opsig dem?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil svare hr. Peter Duetoft og hr. Jens Peter Vernersen med at læse op, hvad jeg rent faktisk sagde om dagpengesystemet i min ordførertale. Jeg sagde, at når vi har et system, hvor dagpengeydelse overstiger mindstelønnen og det er muligt at være på dagpenge og orlov i 7 år eller mere, siger det sig selv, at der kan opstå mangel på arbejdskraft.

Jeg har altså overhovedet ikke udtalt mig om hverken en dagpengereform eller nogen form for satser, der skal laves om. Jeg har blot konstateret, at det nuværende system, hvor der er situationer, hvor det netop ikke kan betale sig at arbejde, vil kunne medvirke til at skabe øgede flaskehalsproblemer.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg sige, at det er rigtigt, at jeg var meget inde på orlovsordningerne. Det er også korrekt, at vi er med i et forlig om finansloven, og vores holdning er fortsat, at der skal være mulighed for at have orlovsordninger. Men for det første må der være et genbesættelseskrav, og dernæst må ordningerne være baseret på en aftale mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Endelig vil jeg sige til hr. Peter Duetoft, at det er rigtigt, at Venstre er et menneskevenligt parti. Det er netop derfor, vores udgangspunkt er, at vi ønsker, at folk skal komme i arbejde og ikke fastlåses i et dagpengesystem. Derfor ønsker vi en række ændringer, så vi kan komme den strukturelle ledighed til livs.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Fru Ulla Tørnæs får det til at fremstå, som om det at være ledig er noget, man selv vælger, og at man også selv vælger at være ledig i 7 år.

Jeg er nødt til at sige til fru Ulla Tørnæs, at ledighed er ikke noget, man vælger. Det er noget, der bliver påført én, fordi der ikke er arbejdspladser nok. I det øjeblik, der er arbejdspladser, står de ledige også til rådighed for arbejdsmarkedet.

Ledigheden er også en konsekvens af, at virksomhederne ikke lever op til deres ansvar, hverken i forhold til arbejdsformidlingen eller i forhold til uddannelsesinstitutionerne, og det er lige præcis det, denne debat handler om. Den handler om, at vi vil sikre, at de ledige får de kvalifikationer, som virksomhederne har brug for. Problemet er bare, at virksomhederne ikke er tilstrækkelig forpligtede og tilstrækkelig ansvarlige over for uddannelsesinstitutionerne, arbejdsformidlingen og dermed de ledige.